המאמרים החזקים ביותר על חנוכה

ארבעה מאמרים מתוך שיעורי הרב יצחק לסרי · חנוכה תשפ"ז

המסר בקצרה

חנוכה היא חג של אור בתוך חושך. ארבעה מאמרים של הרב: איך ממשיכים לחפש כשהכול נראה סגור, איך אומרים תודה גם כשקשה, למה השמן מאיר דווקא אחרי שכותשים אותו, ואיך מעטים מצליחים מול מה שנראה בלתי אפשרי.

איך קוראים את העלון

המאמרים נכתבו מתוך שיעורי הרב, בקיצור ובעריכה קלה. אפשר לקרוא מאמר אחד בכל ערב ליד הנרות. בסוף כל מאמר: רעיון אחד לקחת איתנו.

שיעורים חיים

שיעורים מתקיימים בימי שלישי בשעה 20:00

פרטים והצטרפות:
haravlasry.com

מה בעלון

מאמר 1
איך ממשיכים לחפש כשהכול נראה סגור
עמוד 2

מאמר 2
האם "תודה" עובד גם כשקשה?
עמוד 2

מאמר 3
למה השמן מאיר רק אחרי שכותשים אותו
עמוד 3

מאמר 4
חלשים מול גיבורים: כשאין לך סיכוי
עמוד 3

"ה' אומר: נסה שוב. ושוב. ושוב. תמצא אותי בתוך החושך."

למה חיפשו פך שמן טהור, ואיך ממשיכים לחפש כשהכול נראה סגור?

להמשיך לנסות, להאמין במאה אחוז, ולהודות לפני שזה קורה

ניסית הרבה פעמים. הרבה משרות, הרבה פגישות, הרבה רופאים. כל פעם נסגרה עוד דלת, ובלב נשאר קול שאומר: "די, זה לא יקרה". הרב שואל מה היה קורה אילו הכוהנים שבבית המקדש היו מתייאשים בדיוק שם.

למה בכלל לחפש?

הרב שואל את מה שאפשר לשאול על סיפור חנוכה. הבית המקדש חרב, השמן נטמא. לדבריו, יש הלכה שאם אין שמן טהור מותר להדליק גם בשמן שאינו טהור, ולפחות לצורך הציבור. אז למה חיפשו פך אחד עם חותם הכוהן הגדול? אפשר היה פשוט לסחוט עוד זיתים.

הרב מביא תשובה אחת: המקום שבו הכינו שמן טהור היה רחוק, ארבעה ימים הלוך וארבעה חזור. ואז הוא מוסיף תשובה שהוא עצמו מדגיש: הם חיפשו את הנס. הם חיפשו אותו באמצע החושך, כשכל מה שסביבם לא היה הגיוני, והמשיכו להאמין שימצאו.

השתדלות ואמונה, שניהם

הרב אומר שמי שמחפש נס בלי להשתדל, לא יקבל. צריך לעשות את המאמץ, ובמקביל להאמין במאה אחוז בתת המודע ובכל הלב.

ואז הוא אומר משפט שאפשר לקחת לשבוע: "ה' אומר: נסה שוב. ושוב. ושוב. תמצא אותי בתוך החושך." גם כשניסיתם הכול. גם כשאין חברים, אין כסף ואין תמיכה.

האמונה לא מספיקה, צריך להרגיש

כאן הרב מוסיף שלב. אנחנו הולכים תמיד אחרי הקולות שמספרים למה לא להאמין. והוא אומר: להאמין לא מספיק, צריך גם להרגיש שזה כבר קורה. מי שמחפש שידוך, או עבודה, או בית, עוצם עיניים חמש דקות ביום, ואומר "תודה, ה', על השידוך הזה, על העבודה הזאת, על הבית שחלמתי עליו", כאילו זה כבר קרה. הוא מדגיש שאחרי ה"תודה" אפשר גם לבקש, אבל קודם מרגישים.

סיפור מהשיעור

שני סיפורים אישיים

הרב מספר שאמרו לו, אפילו עורך הדין, שאין סיכוי לקבל כרטיס ירוק. הוא שם את הבקשה מול העיניים ואמר כל יום "תודה, ה', על הכרטיס הירוק". אחרי שבע שנות המתנה, כך הוא מספר, קיבל אותו בערב חנוכה אחד.

והוא מזכיר שכבר ב-2016 דמיין את הקהילה: השם, האנשים, איך היא נראית. אז לא היה לו כסף, לא אנשים ולא תמיכה. היום הוא אומר שכל מניין, כל שיעור וכל אחד מהמשתתפים הוא נס.

לקחת איתנו

- **לבחור דלת אחת שנסגרה:** ולשאול מה עוד לא ניסיתי, גם אם כבר ניסיתי הרבה.
- **חמש דקות עם עיניים עצומות:** לומר "תודה" על מה שאני מחכה לו, כאילו כבר קיבלתי.
- **לשים מול העיניים:** לכתוב את היעד במשפט אחד ולתלות אותו במקום שרואים כל יום.

האם "תודה" עובד גם כשקשה?

מה ההבדל בין להגיד תודה לבין לחוש תודה, ולמה צריך להתחיל מלמטה

קל להגיד "תודה" כשהכול טוב. הרב שואל מה קורה כשהחיים קשים, ומי רוצה לשמוע שצריך להודות דווקא עכשיו.

סיפור מהשיעור

ילד בבית חולים

הרב מספר סיפור על ילד שהיה צריך לעבור ניתוח. הוא בכה, בעט, ולא נתן לאמו להיכנס, ולא הצליחו להתחיל. פתאום ראו שהילד מחייך. כשהרימו עיניים לחלון ראו את אמו מביטה פנימה: "אני עדיין כאן". הילד נרגע, שכב, ונתן לעשות את הניתוח.

הרב מסביר שכך אנחנו. אנחנו לא יודעים מה התמונה הגדולה ומה ה' רוצה, אבל אנחנו יכולים לדעת שהוא אוהב אותנו ושהוא עומד שם, מאחורי החלון.

אנחנו יכולים לדעת שהוא אוהב אותנו ושהוא עומד שם, מאחורי החלון.

סיפור מהשיעור

נחום איש גם זו

הרב מספר על נחום איש גם זו, ששלחו אותו עם ארגז יהלומים כמתנה למלך. בלילה מישהו החליף את היהלומים בחול. כשהמלך פתח, כעס. נחום אמר "גם זו לטובה", ואחר

כך סיפר למלך שהחול הזה הוא מחול של אברהם אבינו, שכשזורקים אותו על אויבים הוא הופך לחיצים. המלך ניסה, וזה עבד.

מה הלקח? כאן הרב מדגיש שיש שתי דרגות של אמונה, וזה לפי המהרש"א בברכות, בסיפור של רבי עקיבא (ברכות ס ע"ב, "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד"). **הדרגה הראשונה:** אדם יודע שהכול לטובה, והוא מאמין בזה באמת, אבל הוא לא מרגיש את זה. הלב עדיין כואב. **הדרגה השנייה:** אדם מרגיש את זה. הוא שמח גם בתוך הקושי, תוך כדי הדבר עצמו. הרב מדגיש שזו הדרגה הגבוהה יותר, ושהדרך לשם מתחילה בדרגה הראשונה: קודם יודעים, ואחר כך, עם הזמן והתרגול, גם מרגישים.

מתחילים מלמטה

כאן הרב אומר דבר שמפתיע: כדי להודות צריך להכיר בכך שלא מגיע לנו. מי שמתחיל מלמטה, רואה גג, חשבון בנק, בן זוג, ילדים שקוראים לו אבא. הוא אומר שאם נכתוב רשימה של כל מה שיש לנו, היא אינסופית.

כש"תודה" לא עובד

הרב מספר על אדם שהתקשר אליו אחרי שנעצר על ידי שוטר. הוא אמר "תודה, ה', שנעצרתי", וקיבל דוח של 95 דולר, ושאל: "זה לא עבד." והרב ענה: אתה לא באמת מאמין, אתה אומר תודה כדי שזה יעבוד. "תודה" עובדת רק כשבאמת חשים שזה יכול היה להיות גרוע יותר: תאונה במקום דוח.

לקחת איתנו

- **רשימה של עשרה:** לכתוב בכל ערב עשרה דברים שאני אסיר תודה עליהם, גם הקטנים.
- **להתחיל מלמטה:** לבחור דבר אחד שלא מגיע לי, ולהודות עליו.
- **להודות על מה שקשה, לפחות במחשבה:** "זה יכול היה להיות גרוע יותר".

למה השמן מאיר רק אחרי שכותשים אותו?

שמן הזית, יוסף בבור, והשאלה למי אני נותן אור

אף אחד לא אוהב לחץ. אבל הרב מזכיר דבר שאנחנו רואים בנר של חנוכה בכל שנה: האור שלו בא משמן שנכתש.

למה דווקא שמן זית?

בשיעור על יוסף וחנוכה הרב אומר: "זית שבא לתת שמן צריך לכתוש אותו." לדבריו, שמן זית זך הוא הנר שמאיר הכי טוב. והוא מוסיף תמונה שהוא חוזר אליה: גם כשכותשים אותך, השמן צף למעלה. "תדע לצוף מעל כולם."

הוא אומר שכך גם בחיים: אף פעם לא רואים אדם מצליח שהכול בא לו בקלות. מה שבא בקלות, לדבריו, הולך בקלות. מה שבא ממסירות נפש, נשאר. לכן, כך הוא אומר, חנוכה נשארה לדורות, וכן פורים.

"תדע לצוף מעל כולם."

מה עשה יוסף בבור?

הרב חוזר ליוסף. נער בן שבע עשרה, זרקו אותו לבור, מכרו אותו, ואחר כך הוא ישב בכלא. מה החזיק אותו? הרב אומר שיוסף לא נתן לנסיבות לקבוע מי הוא. הוא אמר לעצמו: אני למעלה. יש לי כוח, יש לי מטרה, יהיה לי בית ומשפחה משלי. הוא הסתכל על האור גם כשהיה סביבו חושך.

החיים הם לא רק עליי

הרב מוסיף נקודה שאפשר לפספס. כשיוסף ישב בכלא, הוא שם לב לשר המשקים ולשר האופים: "מדוע פניכם רעים היום?" הוא מביא את המדרש שהיה שואל בשלומם כל יום, ומבקש לעזור ולתמוך. הרב אומר שיוסף החליט ש"החיים הם לא רק אני, אלא אנחנו". אם ה' שם אותי כאן, יש מישהו שאני צריך להיות בשבילו.

והוא מוסיף: כשאדם מתמקד באחרים, הבעיות שלו מסתדרות איכשהו. וכשאדם מתמקד רק בעצמו, כל בעיה גדולה.

מה עם הלחץ שאני עובר?

הרב לא אומר שהלחץ נעים. הוא אומר שיש הבדל בין כאב לסבל: הכאב הוא חלק מהחיים, והסבל הוא בחירה. ושאפשר לשאול מה הכתישה הזו מוציאה ממני. לדבריו, בורא עולם בוחר מי יעבור מה וכמה זמן, וזה בדרך כלל כדי שנלמד שאנחנו לא לבד ושום דבר לא בלי ה'.

לקחת איתנו

- **לשאול שאלה אחת:** מה הלחץ הזה מוציא ממני, כוח, סבלנות או נתינה?
- **לבחור אדם אחד:** שאני יכול לשאול מה שלומו היום, כמו יוסף.
- **לזכור אור אחד:** ענין אחד שאני יכול להדליק גם כשקשה.

חלשים מול גיבורים: מה שנראה לנו בלתי אפשרי

כשאין לך השכלה, תמיכה או כסף, ובכל זאת אתה מתחיל

יש רגעים שבהם אנחנו מסתכלים על ההתחלה ואומרים: "אין לי סיכוי". אין השכלה, אין כסף, אין קשרים, אין מי שיעזור. הרב אומר שזה בדיוק הרגע שבו כדאי לחשוב על חנוכה.

התמונה

בשיעור על החג הוא מספר שהיוונים היו אימפריה שהשליטה על העולם. מולם עמדה קבוצה קטנה: יהודה המכבי והחשמונאים. הוא מדגיש שאלה לא היו חיילים מאומנים, וכל הסיכויים היו נגדם.

הוא קושר זאת לנוסח "על הניסים": "מסרת גיבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים". לדבריו, כל מה שקרה שם היה מעל הטבע.

מה אפשר לקחת מזה

הרב מדבר על מי שאין לו השכלה, תמיכה, אשראי או כסף. הוא מזכיר שרבים מהאנשים המצליחים בעולם לא התחילו עם הכול. הם התחילו בלי כלום, אבל היה להם משהו אחד: היכולת להאמין, להמשיך ולרוץ נגד הסיכויים. והוא קושר את זה למילים שאנחנו אומרים בחנוכה: "נגד כל הסיכויים".

הרב מוסיף נקודה שמרגיעה: "לא להתייאש. אפילו שאנחנו בחושך, ובשעה שאיבדנו תקווה, ה' איתנו." הוא אומר שכאן מחזקים את הכוח: לא בכמות, אלא באיכות של האמונה.

"לא להתייאש. אפילו שאנחנו בחושך, ובשעה שאיבדנו תקווה, ה' איתנו."

נר אחרי נר

הרב מזכיר שבחנוכה מדליקים כל יום נר נוסף. לדבריו, זו תמונה של מי שבכל יום לוקח נר ומדליק אותו שוב, כדי שיהיה אור בחיים, ומאמין שוב ושוב. הוא אומר: רוצים משהו? שמים אותו מול העיניים, למשל מול המקרר, ואומרים כל יום תודה על מה שמחכים לו. כך הוא פעל בעצמו, כפי שסיפר.

לקחת איתנו

- **לבחור צעד קטן:** משהו שהייתי דוחה כי "אין לי מספיק", ולעשות ממנו חמש דקות.
- **לשנות משפט אחד:** מ"אין לי סיכוי" ל"אין לי עוד, ואני מתחיל עם מה שיש".
- **לחפש שותף:** אדם אחד שמאמין בי, ולספר לו על היעד.

שאלה אחת מכל מאמר, לליל ההדלקה

1. **איזו דלת סגרתי כי נמאס לי להאמין?**
2. **איזה דבר שקשה לי עכשיו אני מוכן לבדוק אם הוא "הילד שבחלון"?**
3. **איזה לחץ אני עובר עכשיו, ומה הוא עשוי להוציא ממני?**
4. **מה אני דוחה, כי אני חושב שאין לי מספיק?**

עקבו אחרי הרב

שיעורים, מאמרים, קורסים ועדכונים:

haravlasry.com

שיעורים בכל יום שלישי בשעה 20:00 · חנוכה שמח!

סרקו כדי להירשם ביוטיוב

@rabbilasry